

160
Alfred.

Do kogo?

Klementyna.

Do pani Legris.

Alfred.

Daj pokój. Najlepiej nie
mieszaj się do niczego.

Klementyna.

Ależ...

Alfred.

Muszę najpierw z nim
pomówić.

Klementyna.

Dobrze.. powiedz mu, że
ona jego ma doskonałe
świadczenia z Kwidz
stwiży.

Legris.

(śpiewa.)

Alfred.

Bądź spokojna!

Klementyna.

Otoż i on!

Alfred.

(na stronie.)

Y śpiewa! On śpiewa!

Dziki włowiek!

Scena III.

Cis - Legris - Jan.

Legris.

(wchodzi.)

Ah! ty tu jesteś! Dzień
dobry Kochanie. Chcesz

11.12
propozycja
pomówić ze mną, Alfredzie?

161

Alfred.

Mój prosię, rozmyślałem
całą noc nad twoją sprawą..

Legris.

Oh! Teraz kiedy odnalazłem
moją żonę, wszystko pójdzie
jak po maśle.. rozwiędziemy
się, ja sprzedam plac..

Alfred.

Rozwódzić się!.. On tylko
o tem myśli, żeby się
rozwiść.

Legris.

Pradzites' mi to wkoraj! -

Alfred. -

Alfred

Wczoraj było wczoraj, a dziś
jest dziś, to już nie to
samo! Dziś nie możesz
się dowiedzieć.

Requis.
Dlaczego?

Alfred.
Jakto? Nic ci sumienie
nie mówi?

Requis.
Sumienie? Owszem, mówi
mi, że miałem żonę,
Kłoda...

Alfred.
Nie, mój panie, pańska
żona jest niewinna...

Requis.

Niewinna!

Klementyna.

Ja jestem tego samego
przekonania, mój chrześny.

Requis.

Czy tak?

Alfred.

W warunkach w jakich ja
pozostawiłeś, mogła
zostać prostytutką, gdyby była
młoda! Tymczasem gdzie ja
kaszajesz po powrocie
po trzech latach? gdzie?
stoczona zbytkiem? bogactwem?
na wolnej stopie? Nie!

[Red signature]

Au u mnie! w domu uroczym!
w charakterze panny
świącej.

Klementyna.
Na 50 fr. miesięcznie.

Alfred.
Z 10 fr. na wino! - A
delikatność swoją, powinna
aż do tego stopnia, że
zmieniła nazwisko, aby
nie kompromitować twojego,
bo ona się teraz nazywa
Nelly Rosier.

Klementyna.
Nie, Antonina Pommier.

Alfred.

Tak, Antonina Pommier.

Klementyna.
Nelly Rosier to jej dawna
pani.

Alfred.
Tak! Tak! A gdybyś widział
jej świadectwa!...

Legris.
O! świadectwa!

Alfred.
On nawet w świadectwa
nie wierzy!

Jan.
Wychodzi. ~~W pl. kw. f.~~
Przekazano list do pana
Legris z biura Chambardet!

BRU

Legris.

Wiadomości o mojej żonie
Kanonu zobaczymy.

Alfred.

Mój proszenie, nie mam
objaśnień, które tu nadstawo
to ci tylko powiem, jakim
Kopertę rozpisać tutaj,
ie biuro Chambaudet
stynie z prawości i
uczciwości.

Legris

(kryta.)

"pańska żona jest osobieniem
szlachetności i wszelkich
cnot niewieścich"

Alfred.

(na stronie.)

Kosztowało mnie to 1000
franków, ale mniejsza
z tem!

Legris.

(kryta.)

"opuszczesz pan paryż,
przed Anżemą laty,
i pozostawisz żonę,
obawioną matolebnim
bratem bez środków do
życia, a więc u progu
nieży...

Klementyna.

Oh!...

Paul

Alfred.

Oh!

Legris.

[wyśta.]

"bez chleba.. bez ognia"

Klementyna.

Przedna kobieta.

Alfred.

To straszne!

[do Legris.]

proszę! wysłaj pan dalej.

Legris.

[wyśta.]

"Dzielna istota nie
wahała się przyjąć
obowiązków służącej pod

pseudonimem Antoniny
Pommier, byle tylko
wyżyć siebie i brata.
Pierwsza jej służba była
u bogatej rodziny amerykańskiej -
dziś wymarłej."

Alfred.

[na stronie.]

Wymarłej! ma się rozumieć!
~~Legris!~~ wymarłej co do nogi
Legris

[wyśta.]

"Następnie po krótkim
pobycie w Kokoty, niejaki
Kelly Provier, gdzie pozostać
nie pozwalała jej cnota."

Alfred

Cnota! uważaj pan ~~dobrze!~~
cnota!

Alfred

Legris.

[wyta.]

"obecnie przyjęła siostrę
u pani Lebrunois, siostry
pana Alfreda Lebrunois,
gwiazdy naszej palestry."

Alfred.

A co? nie mówiłem?

Klementyna.

Biedna! biedna kobieta!

Legris.

Tak! Tak! Tak! ale!...

Alfred.

A pan co robiłeś przez
te trzy lata? Co? Czyłeś
jak turek! Szwaryłeś

sobie harem!... Tak czy
nie?...

Legris.

Tak!

Klementyna.

26 Kobiet!

Alfred.

A to jakich? ~~muzykant~~ ^{kolonowych}
niebys' pan był przynajmniej
owu kiwał z czernymi i białymi
Kobietami.

Legris.

To prawda!

Alfred.

A pan śmiech mówić
jeszcze o porwodziu?
pfe! prosperu! pfe! pfe!

Klementyna.
Mój chęstny! ^{ojciec}
Leguis.

Moje ~~rodzice~~ ^{rodzice}, dajcie mi
radę. Tak sweterce, co
byście zrobili na mojem
miejsu?

Klementyna.
Chabym padła do noż
ronie i powiedziała bym:
„przebacz”

Alfred.
A ja bym dodał: „prakuj
czekny i jedź ze mną,
nabieram się.. do Hongo”

Leguis.

164
Ladziw, nie pojedziała by
ze mną?

Alfred

Trzeba koniecznie namówić
ją do tego. I pojedzał bym
nie jutro, ale dziś, natychmiast!
Tak bym ja postąpił.

Leguis.

Ah!

Klementyna.

Dlaczego nabierać ją
tak daleko, dlaczego nie
pokochać tu, przy nas,
w Paryżu?

Alfred.

Widziw! on sam ma interesa.

Paul

~~Chwała Bogu, ażeby nam
kolony ^{zachodnie} naszymi ~~zachodnie~~
kolonistami.~~

Scena 4.
Pis. Jan. I pl. Lewy
Jan.

(wchodzi.)
Je przeda przyniesiono
dla pani.

Klementyna.
Wiem co to jest, ranieś
do tego pokoju, zaraz
tam przyjdę..

Jan.
(odchodzi.) III pl. Lewy
Alfred.

(sicho.)
To go wieżo!
Klementyna.

(sicho.)
Bo ser byśes' taki wymowny!
Dumna jestem z siebie.
Alfred.

(na stronie.)
Ja takie!
Legris.
Gdzie moja kona?

Alfred.
Gdecydownaśes' się?
Legris.

Tak! -
Klementyna.

Chwała Bogu! -
(wychodzi.) III pl. Lewy

Red ink signature

Scena 5.

Alfred. Legris.

Legris.

Gdzie ona jest?

Alfred.

Gadawoni to przyjdzie.

Legris.

Dobrze. Zostaw mnie.

Alfred.

A staraj się być wyruszony.

Плачь! плачь! Kobieta
kawore na to weźmiesz!

Legris

Ya плакаć! Dyabła tam!

przybywam z Afryki!

Awardy jestem jak kamień.

Alfred.

Ya się nauczę.

Legris.

плакаć?!

Alfred.

Tak! Kierując chustkę
i niby to obcierasz sobie
oczy... jednocześnie wyciśnij
się w koniec nosa... to
kawore try z oku wyciska.

Legris.

Aha!..

Alfred.

Nierawodny środek. Wzywam
go kawore.

Legris.

Z Kobietaми?

Alfred

Alfred.

Nie, w sądzie. U nas
nazywa się to „mokra
obrona.” - „L'orumiatos”?

Legris.

Tak! tak!

Alfred.

Dzwoni!

[na stronie.]

Boże! żeby on sobie ją
zabrał.

[głośno.]

~~Yes~~ ^{Rede} w swoim pokoju.

[wychodząc.] ~~in pt. room~~

Mokra obrona!

Scena 6.

Legris - Kelly
Legris.

[sam.]

Zabawne to życie! Dzwonię
na służącą, a ma przyjąć
moją kona.

[wychodzi Kelly.] in pt. room
Ona! -

Kelly

[na stronie.]

On!

[głośno.]

Czy to pan Dzwoni?

Legris.

Tak.. Słuchaj Gilberto!

Kelly.

Gilberto?.. nie znam!

[Red signature]

Legris.
Zatem pani Legris?

Kelly.
Jakiej nie znam.

Legris.
Wiesz jakże mam się
nazwać?

Kelly.
Nazywam się Antonina..
jestem stwiara..

Legris.
Wiem wszystko..

Kelly.
He? - Ojaj.

Legris.
Znam twój sposób życia

174
od chwili wystarczenia się
naszego.

Kelly.
A niech to licha.

Legris.
Wiem, że przyciśnięta
niedra.. bez chleba... bez
ognia...

Kelly.
[na stronie.]
Co on mówi?

Legris.
Zgodziłaś się na stwiara
do bogatej amerykańskiej
rodziny, dziś już wymarłej.
wymarłej ^{w 29 młoci.}

Kelly.
Kto to panu powiedział?

Legris.

Которо wywiadowne, najlepsze
и самого паруба...

Nelly.

Ніе? -

Legris.

(подає лист.)

До Которого хотіavamo сіє
в селу wyuczканія сєбіє...
ото його ~~list~~ relacja

Nelly.

(на строні.)

То пахніє Алфредом.

Legris.

Розумієє Бенар, Даскего
ніє хоче, небыс ствигла

dalej. -

Nelly.

A co'i ja mam robic'?

Legris.

Прядевысткіем хоче,
небыс' ми прхебачула
ниестесанне подєжрєнєнє, и
небыс' іму начєлі на ново
ітєі разом.

Nelly.

Ітєі разом? -

Legris.

Так! Чоді! Яєдїмє! І то
ніє јутро! ніє! Дрїс'!
на тєчміаст.

Nelly.

На тєчміаст? -

Paul

(na stronie.) ~~Przed~~
Nic z tego! Alfredek wywinął
by się z byt. takim kowtem!

Legris.

No coż? -

Nelly.

Nic... odmawiam.

Legris. -

Odmawiam?

Nelly.

Chcę nadal... sławić.

Legris.

Co ty mówisz! to nie na
scenę! -

Nelly. -

po co tam zmieniać? Nigdy

w życiu nie byłam tak
wesoła, tak spokojna...
Bez podejrzeń, bez
nieustannych scen... Maja
ludzie dla mnie względu,
szacunek, są uprzejmi,
daję mi tam, do czego
z twojej strony nie byłam
przyzwyczajona nigdy.

Legris.

Kiedy ja nie będę już
młodszą.

Nelly.

Nie wiem! -

Legris.

Nigdy!.. No, Antonino...
Gilberto!..

Amel

Legris bierze ja w p[ro]st.
Nelly go uderza p[ro]st.

Nelly

A to co? Zbytnia poufalość
me skwiera...

Legris

Sam wnażę moje błędy.

Nelly

Mnie to nie wystarczy!
po sposobie w jaki mnie
pan opuścił? To byłoby
na wygodnie.

Legris

Wiesz nie przebacysz mi?
nigdy?..

Nelly..

poznaj .. nowość.. Arseba
pokutować...

Legris

pokuta?

Nelly

JaR'..

Legris

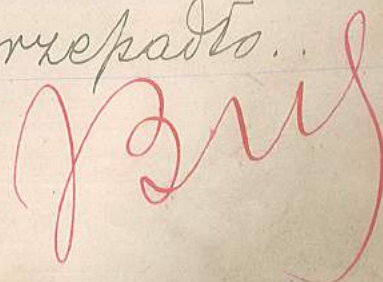
JaR' to? i ty byś miała
serce puścić mnie samego
z powrotem do Kongo..
do tych murzynek...

(poprawia się.)

Do tych dżirik, którzy
noszą kolczyki w nosie?

Nelly

JaR' się porwali, przepadło..
ja znam siebie..

Legris.

Alexi so nary tam ja
myslałem, o Robiccie..
która opuścitem, w sposób
tak niegodny! -

Nelly.

(na stronie.)

Jeżeli będzie płakał - zgine.

Legris.

A w chwili kiedym ja
zobaczył...

Nelly.

proszę cię...

Legris.

He? Alexi ja płacę!

Nelly.

Nie, nie! nie Arceba!

Legris.

Ja naprawdę płacę.

Nelly.

Jakto naprawdę?

Legris.

Tak! Po widziak, on mnie
wzruszył jak mam płakać,
nieby się wzruszyć. -

Nelly.

Kto taki?

Legris.

Lebrunois! -

Nelly.

Co?!

Legris.

Paul

obciera się niby kość,
a jednocześnie wkurpie
się silnie w koniec nosa.

Nelly

Omy podobna! Lwy udane!
Teraz rozumiem!... A ja
się dajam rozoculić.

Legris

Gilberto!

Nelly

Nic z tego, mój panie.

Legris

przebiegi ja płacę naprawdę.

Nelly

Гапоіно! Моіеу пан
врасаі сам до Конго. —

Legris

Alfredzie! chodzi! Chodzi
przedko!

Leena M.

Pix i Alfred

Alfred

[wchodząc.]

Co takiego?

Legris

Ona odmawia!

Alfred

Odmawia!

[na stronie.]

Ona mało płakał...

Legris

Przebiegi ty do niej, powiedz jej.

Alfred.

Dobrym!

(do Kelly.)

pani, teni czasny człowiek
jest chrestnym ojcem
mojej sony, prawie moim
chrestnym. Z tego też
syntu przybaczam się
do jego skruszy, do jego
prośb, do jego rozpaczy
... co mówię? do jego też!
Tak! do jego też! -

Legris.

(na stronie.)

Dobrze mówi.

Alfred.

Na sam dzień tego
wyrachu: jego try...

Kelly.

(na stronie.)

Tak, tak, Kochaneczku,
uszczyp się w nos!

Legris.

Oh!

Alfred.

.. czuję jak try mnie
dławia...

Legris.

(sicho.)

Daj pokój! -

Alfred.

(sicho.)

porwał!... (gł.) Jak siiskaja
mi gardło...

Bul

Scena VIII

Legris - Alfred - Larivette

Legris

Co zrobić, żeby ja nakłonić?

Larivette

[wchodziąc.] I p. Lewy

To ja! przychodzę po nowiny.

Alfred

Nie chce jechać.

Legris

powiada, że muszę odpokutować.

Larivette

odpokutować?..

Legris

przywróć mi myśl!

Alfred

Co sakiego?

Legris

Naturalnie!..

Alfred

prosperre!

Legris

Garok.. nie mam czasu..

[wychodząc.] I p. Lewy

Janie! Janie!..

Scena 9.

Alfred - Larivette

Alfred

Kiedy tylko komus' w tym
domu przychodzi myśl,
ja się zawsze boję! prosperre!
prosperre!

Handwritten signature in red ink.

Larivette.

Oczekaj! waina nowina!

Alfred.

Yessure cos'?

Larivette.

Ł chwila, kiedy się dowiedziałem,
że ty byłeś w stosunkach
z Kelly... Skończono! nie
mogłbym jej Kochać.

Alfred.

To wszystko co miałeś do
powiedzenia?

Larivette.

Nie!... postanowiłem zagłuszyć
się, zabawić...

Alfred.

To się baw!

Larivette.

Yestes' tego samego zdania?

Alfred.

Najzupełniej.

Larivette.

To pożycz mi 10000 franków
No, na kulankę!

Alfred.

10000 franków? Ha! ha!

Bzik!

Larivette.

Nie chcesz... mniejsza o to,
poproś o nie swojej
żony, powiem jej...

Alfred.

Ależ to byłoby nikczemnie!

Laviette.

Tak? to pójde po nie
do ^{noona} Lequis, powiem mu..

Alfred.

Alexi utowicku! Rozumiesz?

Laviette.

Nie nie rozumiem! Jestem
brik!

Alfred.

Alexi to wantai

Laviette.

Dobrze powiedziates!.. Gradze
ci spierasz sie, bo za pieci
minut kazadam 15.000!

Alfred.

Przyima mnie, Sluchaj
Lavietku!

Laviette.

Z przyjemnoscia, chwytam
sie mi to przytniesz
5000 fr. wiecej.

Alfred.

Nie!... do kroiset diablow!
droga historia! Chodzi na
mna, idawaniuje si kazdana
suma.

Laviette.

przepraszam.. ty mi ja
pożyczysz.

Alfred.

pożyczysz, czy dam napriod -
to wszystko jedno.

Laviette.

A nie. Naprawdę to by było
na mój rachunek... a
przygotowa to na twój!

Alfred.

Skraszenie droga historya.

(wychodzi.) Jan Trzeci pana

Larivette (wsprowadzić)

Go baczyć je na księżycu,
lamparcie! O! należy mi
się to od niego.

Scena 10.

Larivette - Jan. Franciszek

(wchodzi.)

Jan.

~~proszę pana.~~ Oznajmie

panu Lebrunois.

Larivette.

Nie Arzeba.

Franciszek.

Ah! pan Larivette.

Larivette.

(do Jana.)

pan Lebrunois zaraz
~~zami~~ ^{tu} przyjdzie.

(Jan wychodzi) (Izabela)

Co ty tu robisz?

Franciszek.

Nie wiem co się stało
z moją siostrą! Nie wróciła
na noc do domu. Więc
August widząc mój niepokój
poradził mi, żebym się
udał tutaj, do pana Lebrunois.

(Red ink signature)

Larivette.

Słyszna, miał myśl August.
Twoja siostra zdrowa!
Ma się dobrze. Zmykaj.

Franciszek.

Czy pan ją widział? Gdzie
ona jest? Nic jej się nie
stało?

Larivette.

Nic. Ale twoja obecność
w tym domu spowoduje
moje na nią mnóstwo
przykrości. Zmykaj!

Franciszek.

Pan coś przedemną kryje!
Czy się przytrafiło jakiś

nieszczęście.

Larivette.

Nie!

Franciszek.

Tak! tak! Co jej się przytrafiło?

Larivette.

Nie druj się tak.

Franciszek.

Co? gadaj pan co jej się
stało! Ja chcę wiedzieć.

Scena XI.

Pier - Legris.

Legris.

[wchodzi.]

X ~~Panie~~, zrozumiałeś mnie?
Do mego pokoju!

Tom

Dobrze panie.

[Red signature]

Larivette.

[na stronie.]

Legris! A to kawał!

Legris.

A to co? Francis! -

Franciszek.

[na stronie.]

Swagierek!

Legris.

pryszedłes' odwiedzić siostrę?

Larivette.

Tak! tak!

[sic!]

Ani słowa, masz rozum,
udawaj idiotę.

Franciszek.

[na stronie.]

Idjotę dla czego?

Larivette Onie nie pytaj - udawaj idiotę - później ci wytłumaczy

[do siebie.]

Hej brat! moie on kłota
na kłonic' ja' do tego, żeby
mi przebarczyła.

[do Larivetta.]

pozostaw nas!

Larivette.

Ł ochota. ~~Grasman~~ nie
mam 10000 fr. w obiegu,
boję się, żeby nie uciekły.

[odchodząc n. str.] in pl. prawni

Grasman.

[wychodzi.]

Paul

Lena 12.

Legris - Francisek.
Francisek.

[na stronie] ^{jarda}
Mam udawać idiotę, ~~idiotę~~

Legris.

Hochany Franu... z przyjemnością
widzę, że dobrze wyglądasz.

Francisek.

Ah?...

Legris.

~~Bynajmniej nie zmierzniates.~~

Francisek.

Ah?..

Legris

Siadaaj. Może mi oddać

wielką przystrugę.
Francisek.

Ah?

Legris.

Yeses' już prawie mężczyzną,
ma 18 lat'.

Francisek.

Ah?..

Legris.

[na stronie.]

MaRo: „Ah”? Zapomniał
swojego wieku? Co jemu
jest?

[głośno.]

Sto, chłopce, to widok
mojej osoby odjął ci mowę...

[Red signature]

ale to przejdzie... pomówmy
sercy o swojej siostrze.

Franciszek.

Ah! -

Legris.

Skłóca sobie wyobrazić
moje zdziwienie, gdym ja
tu maszał w roli służącej.

Franciszek.

Ah?

Legris.

Tak jest. Służę w tym
domu.

Franciszek.

Ah?

Legris.

(na stronie.)

Charyna mnie już
niecierpliwie to głupie „ah”.

(głośno.)

To swoja siostra, słyszysz!
To nie sułtan turecki!
To swoja siostra „Haw
siostrze?” -

Franciszek.

Ah...

Legris.

Siostrze, która jest moja
i ona, bo nie z nią
ożenił.

Franciszek.

Ah?

Paul

Legris.

(na stronie.)

A to głupiec!

(głośno.)

Ożeniłem się z nią, więc
jestem swoim swagrem!

Franciszek.

Ah?

Legris.

Słuchaj Franciszek, jeżeli
jeszcze raz powiesz „Ah”?
grymotnę cię.

Franciszek.

Ah!..

Legris.

Łostan! -

Franciszek.

Ah! Ah!..

Walentyna.

(wchodzi.)

Legris.

Cicho bądź!

Franciszek.

Ah! Ah! Ah! -

Scena 13.

Cix - Walentyna. Tylko

Walentyna.

~~Boże!~~ Co się tu dzieje?

Legris.

pani! nie znam cię, ale
biorę cię za świadka!..

Ten osioł jest moim swagrem

gadani z nim od Kwadransa
i nie mogę też wydobyc
nic więcej, prócz idiotycznego
„Ah” -

Walentyna.

Ah? -

Legris.

Co? I pani także?

Franciszek.

[na stronie.]

Yakie to zabawne!

Walentyna.

[do Legris.]

Co pan wyrabia? Wchodzę
i widzę jak pan kłecasz
się nad tym chłopcem,

następnie bierzesz się
pan do mnie. Za pozwoleniem,
Kaskawy panie, proszę
mi się przyglądać..

Franciszek.

[na stronie.]

Dobrze ci tak!

Legris.

To prawda! przepraszam
panią.. ale to wina tego
bucwoła, tego jolopa..
tego Kretyna!..

Walentyna.

Jeżeli pan przemawiać
do niego w ten sposób,
nie dziwne, że pana

nie zrozumiał.

Franciszek.

(na stronie.)

Jaka ona ładna.

Walentyna.

pozwól pan, ja spróbuję...

Leqwis.

Wardzo proste.. podobno
kobiety posiadają sekret
przywracania inteligencji
~~niedoświadczonych.~~ *Walentyna*

Walentyna.

Wardzo możliwe! Chociaż
bywa i na odwrót, czasem
z ludzi mądrych robią
głupców. Słuchaj maty!

Slacnego jestes' taki
uparty? Wygladasz przenie
na dobrego chłopca.

Franciszek.

Ah!..

Leqwis.

Lacyna się na nowo.

Walentyna.

Dobrego.. łagodnego.. miłego..

Franciszek.

Ah!..

Leqwis.

Wściknę się, jak nie
przeżłanie.

Walentyna.

Alnie! mnie chcesz
odpowiedzieć? co?

Paul

Franciszek.

Tak!

Walentyna.

Mów więc!

Franciszek.

[sicho.]

Gdzie pani mieszka?

Walentyna.

Co takiego?

Legris.

No co?

Walentyna.

Nie!... Nie pan.. wolę już
nie rozmawiać tu języka.

[na stronie.]

~~Główna kiedy nastąpi~~

~~mówić, jest zbyt wymowny!~~

Legris.

Ale ja nie wolę!.. Kiedy
tu przyśreft- będzie
pokutował ze mną. Chodź
do mego pokoju.

Franciszek.

Ah! Ah!!-

[obaj wychodzą. | I pl. Am |

Scena 14.

Walentyna - Kelly.

Walentyna.

[sama.]

Ten beben nie traci czasu...
powiedziano mi, że Klementyna
się ubiera.. jestem sama.

Paul

A jedyna chwila, w której
 mogę przyjrzeć się
 tej ~~potrojonej~~ pannie stwiającej
 (dwoni.) Pannie stwiającej
~~potrojonej~~ Kelly Provier.
 To podstęp!.. rzecz, nie to
 sama Kelly Provier!

Kelly.

(wchodząc na str.) M. pl. Cenny
 Ona! -

(głośno.)

To pani dwonista?

Walentyna.

Tak. Czy pani Rebrunois
 przedko będzie gotowa?

Kelly.

Kelly.

Niedługo, proszę pani;
 ubiera się.

Walentyna.

A może to będzie długo?

Kelly.

Nie, pani. A może tymczasem
 poprosić pana?

Walentyna.

pytanie to ze strony
 panny jest co najmniej
 niewłaściwe!

Kelly.

Dłaczego, proszę pani?

Walentyna.

Nie przepuszczam przecie,

Handwritten signature in red ink.

aby się w ostatniej twojej
stwierbie naukowo nawiadaniać
pana, skoro ktoś przychodzi
z wizytą do pani?

Nelly.

Jeżeli stwierdza ma cokolwiek
sprytu. nie trudno jej
odgadnąć do kogo kto
przychodzi.

Walentyna.

Oh! panna jesteś nieocenionym
nabytkiem.

Nelly.

Dziękuję pani... Wiesz..
Kogoś mam uprzedzić?
panią czy pana Lebrunois?

Walentyna.

panią Lebrunois.

Nelly.

Dobrze! -

Walentyna.

Nelly Rosier?

Nelly.

Co?...

Walentyna.

Ah!... Stary ale nierawodny
sposób.

Nelly.

A więc tak, jestem Nelly
Rosier.

Walentyna.

Wiesz się nie myliłam

[Red signature]

Nelly.

Czy pani ma specjalny
do mnie interes?

Walentyna.

Być może.

Nelly.

Ja także! bo dlatego
tylko zgodziłam się tu
do stolicy, żeby panią
począć.

Walentyna.

Alnie?.

Nelly.

Tak...

Walentyna.

Więc kiedy się to już

stało, proszę.

Nelly.

Widzę, że pani ma dość
rozumu, abyśmy mogły
mówić z sobą otwarcie.
Zyskamy tylko na tym
wzajemnie.

Walentyna.

Niech i tak będzie.

Nelly.

Otoż gdybym pani dowiedziała,
że mężczyzna, który się
do pani umiarka, drwi
sobie tylko?

Walentyna.

Alniejsza o to. Zapomina

Hand

pani, nie wczoraj... gdy
tu weszłam... trafiłam
na scenę załowania.

Kelly.

Ratowałam pana Lebrunois
właśnie dla tego, nie
pani weszłaś.

Walentyna.

Ah!.. więc to było dla
mnie!.. Winkuję, ale
to prawdziwy wynalazek.

Kelly.

Chciałam dać pani o
nim małe wyobrażenie.

Walentyna.

I nabrałam go odrazu.

Kelly.

Otoż ponieważ tak jest,
może nie byłaby pani
od tego, żeby mu wypłatać
figla?

Walentyna.

Było by to wrzucie rakiem
naturalne.

Kelly.

Nieprawdaż?

Walentyna.

Ma być go figla można
mu wypłatać?

Kelly.

Uderzyć w najstabszą jego
stronę.

Handwritten signature in red ink.

Walentyna.

Naprawdę?

Kelly.

Umieścić mu nadal
wszelką sposobność odkimania
Kong..

Walentyna.

Tak! ale jaki jest sposób
uczynić mego wiernym
pomimo jego woli..

Kelly.

Jest!.. potrzeba nam tylko
dowodu jego wiarotomstwa
nieubitego, wyraźnego
dowodu, który by nam go
oddal na łaskę i niełaskę.

Walentyna.

Tak, naturalnie!.. Albo
masz pani jaki jego
list kompromitujący.

Kelly.

Owszem.. ale bez podpisu.
Trzeba szukać coś innego.

Walentyna.

Ma taki list mieć będą
i to ~~zawieszonym~~ ^{natychmiast} ~~zawieszonym~~
Kwadrans..

Kelly.

~~Kwadrans?~~ Jeżeli pani
tego dokwiez...

Walentyna.

Dokwiez. Kalki mi się

rewaniz na wczorajszy
proszę do pani.

Nelly.

W takim razie jestem
spokojna. Oddaję go pani
na pastwę... Pytam pewna,
cie ty się porozumiesz.

Walentyna.

Najkupetniej ~~z pani~~ ~~z pani~~ ~~z pani~~

Nelly.

[wychodzi.] M pl. prawy

Walentyna. [I pl. lewy]

[wchodzi. Jan. na dwonek.]

Jan proszę nawiać pana
Robinsona, że mam do
niego interes.

[Jan wychodzi.] M pl. prawy

Walentyna.

[do siebie.]

Tak, list taki, jakbym
już miała..

Scena 15.

Alfred. Walentyna.

Alfred.

[wchodzi.] M pl. prawy

pani! pani ma do mnie
interes?

Walentyna.

Tak, wczoraj opisałam
pana cierpiącym i sniłam
o panu całą noc..

Alfred.

O mnie?..

Paul

Walentyna.

Byłeś' pan chory, bardzo
chory... Aż serci dziś nie
mogłam już wystrzymać,
musiałam przyjąć zobaczyć
pana..

Alfred.

Czy byś' może? pani
myślała o mnie! Wier
jednak ja nie jestem
pani zupełnie obojętny.

Walentyna.

panie Alfredzie!

Alfred.

Wierz mi pani dla mnie
cokolwiek...

197
Walentyna.

Gleznobitam, iem
przyjechała.. nie do pana
mówię..

Alfred.

Przeciwnie, pani wie dobrze,
nie ja panią Kocham
i wiecznie Kochać będę.

Walentyna.

Ah! Kiedy pan tak mówi
do mnie, Kiedy pan
patrzy tak na mnie,
doznaję nieokreślonego
uczucia..

Alfred.

Ma go określić: rodzaj
upojenia! -

Alfred

Walentyna.

Tak! tak!

Alfred.

To właśnie jest miłość...

Nie przeszywaj mi pani...

Mam ci tyle do powiedzenia!...

Walentyna.

Nie, nie Alfredzie, nie
tutaj!

Alfred.

Ma pani rację... nie
tutaj... u pani!

Walentyna.

Także nie!.. ani tu, ani
u mnie!...

Alfred.

Wiesz gdzie? Słuchaj, mam
przyjaciela, on mi stwóży
będzie swoim kawalerskim
mieszkanem.

Walentyna.

Stwóżyło ci już nieraz! -

Alfred.

Alnie? - Nigdy! -

Walentyna.

Ale przysięgnij mi, że
uszanujesz meść moją? -

Alfred.

Gdziekolwiek sama chcesz...
przysięgam. Wiesz? jutro?

Walentyna.

Jutro? Niepodobna... Gdzie
do Krawcowej. -

Wielki

Alfred.
pojutrze?

Walentyna.
Tak!.. Nie!.. Nam gości
na śniadaniu, nie wiem
jak przedko się rozjeżdż.

Alfred.
Nie śmiem proponować...
moje dzisiaj?

Walentyna.
Dzisiaj.. jestem wolna..

Alfred.
Wolna?.. Więc korzystajmy,
Walentyno!..

Walentyna.
Ale nie ma już czasu

do powiadomienia przyjaciela?

Alfred.
przeciwnie, napiszę do
niego zaraz, na Kwadrans
otrzyma mój list... tak!
Tak!.. ~~o!~~ Walentyno! Walentyno!
Juz piszę...

Walentyna.
[na stronie.]
Dobrowolnie wpada w pułapkę.

Alfred.
„Kochany chłopce, potrzebuje
koniecznie na dziś twojego
apartamentu..”

[mówi.]
Godzina?.. Trzecie? *Amel*

Walentyna.

Tak wcześnie? -

Alfred.

Wiesz Kwadrans na czwartą..
pani się spóźni sokołwiek
to będzie w pół do czwartej
Ja przybędę wcześniej..

(pisze.)

"Punktualnie o godzinie
Arceiej... Śliczna Kobieta..
Liczę na siebie.. naprzód
Dziękuję ^{Twój} Alfred Lebrunois"

(mówi.)

Tak, teraz Robertę.

Walentyna.

Ale nie ma sam nic sobą